

בתי הדין לעבודה

בל 001465/09	בית דין א. לעבודה ת"א		
17/09/2009	כבוד השופטת לאה גליקסמן, סגנית הנשיאה	בפני:	

בעניין:

התובע

ע"י ב"כ עו"ד גרימברג אורן

- נ ג ד -

המוסד לביטוח לאומי

הנתבע

ע"י ב"כ עו"ד חלבגה

חקיקה שאוזכרה:

תקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956: סעי' 18א

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת ועדת הרשות מיום 31.12.08, אשר מכוחה נדחתה תביעת המערער להכיר בו כ"נכה נזקק" לפי תקנה 18א לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז – 1956 (להלן: "התקנות") עבור התקופה מיום 17.8.08 עד יום 31.1.09, בה עמדה נכותו הזמנית על 40%.

2. המערער, יליד 1972, נהג וסבל במקצועו, נפגע בתאונת דרכים מיום 29.4.08 שהוכרה כתאונת עבודה. ביום 27.10.08 הועדה הרפואית מהדרג הראשון קבעה למערער נכות זמנית בשיעור 100% החל מיום 30.7.08 עד יום 16.8.08, ונכות זמנית בשיעור 40% החל מיום 17.8.08 עד יום 31.1.09. המערער פוטר מעבודתו עקב מצבו הרפואי ביום 28.10.08. בחודש נובמבר 2008, המערער הגיש תביעה למשיב להכרה בו כנכה נזקק לפי תקנה 18א לתקנות.

3. ועדת הרשות שהתכנסה בעניינו של המערער ביום 31.12.08, דחתה את התביעה לתקופה שהחל מיום 17.8.08 עד יום 31.1.09, בנימוק כי –

מדובר בתובע שעבד כנהג במשך כשנתיים עפ"י אישור רופא תעסוקה אינו מסוגל לעבוד בעיסוקו זה. יחד עם זאת הועדה סבורה שהנ"ל יכול לעבוד בעבודות שאינן כרוכות בעמידה ובהליכה ממושכים, עבודות שהן בישיבה. לפיכך, הועדה קובעת כי אין להחיל הוראות תקנה 18א' במקרה זה.

4. על החלטה זו הוגש הערעור שלפני.

5. המערער טוען כי הרופאה התעסוקתית קבעה כי אינו יכול לחזור לעבודתו עובר לתאונה והמליצה על הסבה מקצועית, ובעקבות זאת המערער פוטר עקב מצבו הרפואי. בתקופה בה נקבעה למערער דרגת נכות זמנית, הוא קיבל טיפולים רפואיים והתהלך עם מקבע קבוע. בנוסף לכך, אין למערער השכלה או יכולת מקצועית אחרת והוא נזקק לבצע הסבה מקצועית, שאף אותה לא יכול היה לבצע עקב מצבו הרפואי אותה עת. לאור האמור, המערער לא יכול היה למצוא עבודה חלופית במהלך תקופת הנכות הזמנית.

6. המשיב טוען כי על מנת לבוא בגדר המונח "נכה נזקק" על פי תקנה 18א לתקנות, צריך שיתקיים התנאי שאין למבוטח סיכוי סביר לעבודה כלשהי עקב הפגיעה ואין לו הכנסה. בענייננו, הועדה קבעה כי המערער יכול לעבוד בעבודות שאינן כרוכות בהליכה ועמידה ממושכות, והמערער אף לא הוכיח כי אין לו כל יכולת לבצע עבודה כלשהי. גם מאישור הרופא התעסוקתי לא עולה כי המערער אינו יכול לעבוד בכל עבודה אלא רק שאינו יכול לשוב לעבודה אותה ביצע עובר לתאונה. החלטת הוועדה סבירה אף בהתחשב בשיעור הנכות שנקבע למערער – נכות זמנית בשיעור 40% ונכות יציבה בשיעור 15%, ואין לומר כי היא לוקה בחוסר סבירות קיצונית העולה כדי טעות בחוק המצדיקה התערבות בית הדין.

7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, אני סבורה כי דין הערעור להתקבל, מנימוקים שיפורטו להלן.

8. תקנה 18א לתקנות שכותרתה "דרגת נכות לנכה נזקק", קובעת:

"הרשות" - ועדה המורכבת מפקיד השיקום כמשמעותו בתקנות הביטוח הלאומי (שיקום מקצועי), תשט"ז-1956, מרופא מוסמך ומעובד המוסד שנקבע לכך על ידי מנהל ביטוח נפגעי עבודה;

"נכה נזקק" - מי שנקבעה לו נכות לזמן מוגבל, או נכות שדרגתה זמנית והרשות קבעה לבקשת המוסד, או על פי בקשתו, או מיזמתה היא כי אין לנכה סיכוי סביר לעבודה כלשהי עקב הפגיעה בעבודה, ואין לו הכנסה מהתעסקות.

9. הפסיקה עמדה על התנאים להכרה בנכה כנכה נזקק ותכלית ההכרה בנכה נזקק על פי תקנה 18א לעיל, במסגרת דב"ע נד/ 293-0, בר ששת - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לגי 11:

(א) הגדרתו של "נכה נזקק" על-פי לשון תקנה 18א(א) לתקנות, מחייבת קיומם של שני תנאים. האחד, שוועדה רפואית תקבע למבוטח נכות לזמן מוגבל, או נכות שדרגתה זמנית; השני, ש"הרשות" המציאה ביחס אליו לוועדה, על-פי בקשתו או מיזמתה היא, אישור, כי אין לדעתה לנכה סיכוי סביר לעבודה כלשהי עקב הפגיעה בעבודה, ואין לו הכנסה מהתעסקות.

(ב)אכן, מעצם הגדרת "נכה נזקק" עולה המטרה הגלומה בתקנה 18א, והיא לאפשר לנכה שיתקיימו בו שני התנאים הנ"ל, אפשרות קיום באותה תקופה, שבה איננו מסוגל לעבוד.

10. אין חולק כי הוועדה הרפואית מדרג ראשון קבעה למערער נכות זמנית בשיעור 40% ולא נטען כי הייתה לו הכנסה מתעסוקה כלשהי אותה תקופה. השאלה העיקרית היא האם היה למערער "סיכוי סביר לעבודה כלשהי עקב הפגיעה בעבודה" בתקופה הרלוונטית. בחינת החלטת ועדת הרשות בעניין זה תעשה לפי כללי המשפט המנהלי, וככל שנמצא פגם בהחלטתה, דרך המלך היא להשיב את העניין לדין בפניה (דב"ע נ/0-114 הרוש בן דוד – המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם).

11. במקרה הנדון, אני סבורה שהוועדה לא נימקה כראוי את החלטתה, וכתוצאה מהיעדר הנמקה אין לדעת אם שקלה את כל השיקולים הרלוונטיים בטרם נתנה את החלטתה. לעניין ההנמקה הנדרשת ניתן להקיש מפסיקת בית הדין הארצי לעבודה בעניין ההנמקה הנדרשת מועדה לעררים הקובעת דרגת אי כושר:

בבואה לקבוע את דרגת אי הכושר על יסוד האמור, אין די בכך שהוועדה תנמק החלטתה בכך, שהיא "בדעה שהתובע מסוגל לעבודה ביום עבודה מלא, שאינה מצדיקה מאמץ פיסי ניכר ולא התכופפויות מרובות, בעבודות כגון: אריזה ומיון וכו' " (פרוטוקול הדיון בוועדה). האמור הינו מסקנה ולא הנמקה מספקת לקביעת דרגת אי הכושר.

[עב"ל 327/03 עזאת מוהרה - המוסד לביטוח לאומי, מיום 15.4.04].

14. **ומן הכלל אל הפרט:** הועדה לא התייחסה בהחלטתה לעובדה שעל פי אישור הרופא התעסוקתי התובע נדרש להסבה מקצועית; הועדה לא התייחסה בהחלטתה לנתוניו האישיים של התובע – גילו, ניסיונו המקצועי, השכלתו וכושרו האינטלקטואלי. כמו כן, הועדה לא התייחסה לשאלה האם בתקופה הרלוונטית, לנוכח הטיפולים הרפואיים שעל התובע לעבור, יש לו סיכוי להשתלב במקום עבודה חדש. בהיעדר התייחסות והנמקה בנוגע לשיקולים אלה, על פני הדברים, הועדה לא שקלה את כל השיקולים הרלוונטיים.

15. **סוף דבר:** הערעור מתקבל, ועניינו של המערער מוחזר לוועדה, על מנת שתשקול מחדש את שאלת ההכרה במערער כנכה נזקק בתקופה הרלוונטית, וזאת בהתחשב בכל השיקולים הרלוונטיים, לרבות השיקולים המפורטים בסעיף 12 לעיל.

16. **רשות ערעור:** כל צד רשאי להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין בתוך 30 יום מהמועד בו יומצא לו פסק הדין.

17. המוסד ישלם למערער שכ"ט עו"ד בסך של 2,500 ₪, בצירוף מע"מ כדין. אם סכום זה לא ישולם בתוך 30 יום ממועד המצאת פסק הדין למוסד, ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, 17.9.09, בהעדר הצדדים.

לאה גליקסמן, שופטת

לאה גליקסמן 54678313-1465/09

סגנית הנשיאה

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן